

Véierten Alter

De Gust ass éierlech mat sech selwer; och mat sengem Germaine. Wéi sot en deslescht nach: „Deen eenzegen, deen äis nach Avancé mécht, ass de Bankomat.“

Da kann d'Germaine laachen, datt seng drétt Zänn nëmmen sou blätzen, an de Gust fënnt, datt seng Fra och mat 74 Joer nach ganz passabel ausgesäit. Just datt se heinsdo vergësst, den CD-Player méi lues ze stellen, wann den Hannibal vu bausse rakënnt. Deen huet der scho 17 um Kuederbockel a verdréit d'Technomusek net méi sou gutt wéi nach virun zwee Joer. 't kann awer och sinn, datt d'Germaine net gären extra wéinst dem Hannibal vum Hometrainer klëmmt.

D'Germaine an de Gust sinn eemol Urgrousselteren, eemol Grousselteren a sechsmol Papp a Mamm. Hiert Virginie huet sech, kee Mënsch weess firwat, ni bestuet. De Chrëscht och net, mä dee gOUNG an der d'Zäit wéinstens bei d'Medercher. D'Madeleine an säi Péil konnte keng Kanner kréien, 't ass nach ëmmer net kloer, u wíem dat louch. Hiert Félicie wollt keng, obwuel de Felix der wollt, dofir goufen se gescheet. De Marcel ass och gescheet, well deem seng Fra op eemol eng aner hat. Just hire John an deem säi Fanny hunn e Kand op d'Welt gesat: d'Mimy. D'Mimy huet d'Traditoun virugefouert, sech bestuet a mat sengem Gast schonn no knapps aacht Méint e Bouf krit, bei deem et du awer bliwwen ass: de Jil, dem Gust an dem Germaine säin Urenkel. Wat hu mir do eng dichteg Dynastie, huet d'Germaine mol geklot.

D'Germaine an de Gust sinn éierlech: Bal mat där ganzer Famill vu mëssrodene Kanner a Kandskanner ass et Brach mat heefegen an häerzleche Kontakter. Just mam Mimy, mam Gast a mam Jil, deen der lo siwen huet, fueren s'alt mol an d'Vekantz; kuerz bis a Griicheland oder eppes méi laang an Thailand oder Tasmanien. A China wollt de Gast net mat. Hie géif ufänke wënnerlech ze ginn, huet de Gust him virgeworf, da géif hie mam Germaine leng dohinner fueren. Hie war es awer d'accord, scho leng wéinst dem Jil, just virdrun nach an de Kenia ze fléien, well en dem Urenkel eng Fotosafari versprach hat.

't ass awer lo net, wéi wann de Gust, deen der awer jo och alt schonn 79 um Bockel huet, stänneg mat der Fra op der Rull wier. Am Konträr, hir Vakanzen zesumme gezielt maache mol keng véier Méint am Joer aus, an souwuel d'Germaine wéi

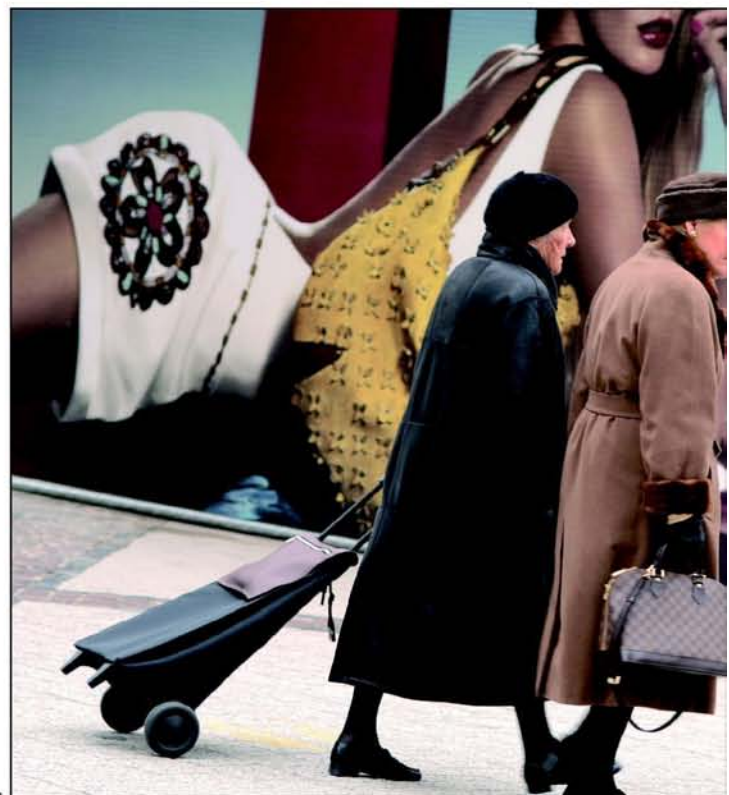
och de Gust hunn, wann se doheem sinn, hire festen Dagesoflaf. En ass net grad ëmmer d'selwecht, mä am Schnëtt kéint een hir Haaptbeschäftegungen, am Penthouse iwwerem neien Deel vum neie Kierchbiereg oder och sossanzwousch sou beschreiwen:

Méindes lafen, wéi an all normalem Stot, d'Wäschmaschinn an den Dryer, iwerdeems d'Germaine déi indonesesch Botzfra, déi beim Streckbriet steet, franséisch Vokabelen oder Verbconjugaisounen opfreet. De Gust huet mëttes grad sou brav an almouesch an engem Bistrot nieft der Cité Judiciaire säi Staminet mat zwéi Riichter, déi e viru Joren an engem Selfdefense-Cours kenne geléiert hat.

Um Dënschdeg ass de Programm eigentlech am labbersten: D'Germaine an säi Gust fueren iwwer Mëtteg an den „Metropolis“ sech en neie Film ukucken an iwverginn d'Mëttegiessen aus gesondheetleche Grënn. Dat eenzegt, wat se sech erlaben, ass och schold drun, firwat se net méi an de „Metropolis“ um Kierchbiereg ginn: Um Lampertsbiereg ass de Colasbecher fir beim Popcorn eng Grëtz méi grouss.

De Mëttwochsprogramm ass komplex: Mëttes fiert de Gust am MG TC mat sengem Laptop an de Café „Schappoklak“ op de Findel. D'Christiane weess Bescheed, datt hie mëttwochs kënt; seng Plaz uewen em Eck ass fir hie reservéiert, well do ass eng Prise, an do ass de Gust ongestéiert. Zënter Joren, zënter datt mëttlerweil jo och vereelzte Recherchemethoden mat Hëllef vu Bréifschreiwen, Bréifdauwen, Telefon oder Fax näischt méi bréngen, surft hie beim Christiane a bei engem Patt chileschem Rouden am Internet. De Grond? Zënter Joren ass hien am Gaang, säin an dem Germaine säi Stammbam opzeriichten, an déi sinn allebéid verdäiwelt verästel. Besonnesch säin, well lo ass e scho beim zweete Virfuer geland, deen am Klemmes souz; deen éischten an der Belsch wéinst Dauerbedruch, deen zweeten zu Tréier wéinst Muerd oder Doudschlag.

Därbaants, mä eppes méi spéit am Nomëtteg, fiert d'Germaine an sengem sëlwegroen Opel Tigra an e Shiatsu-Cours op d'Schläifmillen. De Gust fiert vum Schappoklak aus an e Chinesesch-Cours

Guy Hoffmann

Dynamo

an där aler Europaschoul, well e wëllt déi Sprooch schwätze kënnen, ier hien iwwert seng Aktiegeschäfte mat iergendwelleche Schlitzaans-Banker riede muss.

Am Prinzip wier et en Dauer, datt donneschdes owes näischt Verstänneges op der Tëlee leeft. D'Germaine huet awer virun e puer Wochen en elektronesch Scrabble-Spill fonnt, dat si zënterhier mat enger richteger Passioun op deem Schiirm spillen, wou deen Owend soss näischt lass ass.

Dofir ginn si freides owes jo awer och gehéireg entschiedegt. D'Germaine huet säin Nordic-Walking mam Vikingerclub

hannerun sech, de Gust war vu véier bis hallwer sechs an de Bambësch Tennis spillen, a lo no aacht Auer owes ass Krimi-Time. Alt dräi Stéck zéien se sech ran, mä 't kënnt vir, datt d'Germaine nom zweete mengt, 't géing sech nach eng hallef Stonn an de Jacuzzi leeë goen.

De Samschdeg gehéiert dem Mimy, sengem Mann, dem Gast, an dem Urenkel Jil. D'Germaine kacht gären; mat Virléift awer indesch, nepalesesch oder neierdängs no patagonesche Wäirezepter.

Nom lesse weess de Gust, wat kënnt: de Gast huet eng Dose Problemer mat sen-

gem Computer, déi en sech opgeschriwwen huet, an déi de Gust him lo léise muss. Oder de Jil war nees net ëmstand, sengen Elteren déi allerlescht Funktioune vun hiren zwéin neien Handyen z'explizéieren. „Gitt dach endlech an e Computer- oder Handys-Cours fir Senioren“, grommelt de Gust dann, mengt et awer ni wéischt.

Iwwert de Sonndeg verdeelt, geet et nees méi gemittlech zou: Mueres ginn déi béid um Kierchbiere schwammen an an d'Sauna. Am Nomëtteg mécht de Gust, wat sech uechtert d'Woch fir den Homebanking sou ugesammelt huet, därbaants d'Germaine weider relaxéiert an um eegenen Notebook en DVD kuckt, iwwerdeems et gemittlech um Hometrainer pedaliert. Méi spët am Nomëtteg gesäit een se bei schéinem Wieder de Vaubans-Tierchen trëppelen oder och mol, wann et fisemt, am „Muma“ op Dräi Eechelen. Nach virun e puer Joer sinn se sonndes op d'Mëttesrascht gaangen, mä wéi se bis gemierkt hunn, datt se dobäi géifen aschloffen, loossen se dat sinn, 't wier ze schued fir déi verlueren Zäit.

D'Germaine ass éierlech: De Gust denkt zimlech un alles. Dee leschte Weekend waren se zu Paräis, well se wollten endlech eng Kéier an de Quartier vun der „Défense“. Wéi ass et gaangen, an enger onendlech grousser, ënnerierdescher Butteks-Galerie huet de Gust mol hei an de Software-Prospekter gekoschtert, mol huet d'Germaine do fir ganz kuerz de Fouss an en esoteresche Buttek gesat, – op eemol haten se sech aus den Ae verluer. Nëmme gutt, datt s'allebéid hiren neien Handy mam integrierte Personal-Marcopolo derbäi haten. 't sinn jo och alt där Jéngster keng méi.

Josy Braun